

Ціна примірника 6 м. Чвертьрічна передплата разом з оплатою почт. в краю 80 м; за границею разом з оплатою почт. 170 марок, поодиноким числом 12 м. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемишль, вул. Поморської ч. 1.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

Оголошення: 20 м, за один петитивний рядок або його місце. — Дрібні оголошення по 3 м від слова. — Хто шукає праці, платити по 2 м від слова. Оголош.: більшим друком платиться подвійно. Оповістки товариств платяться по 1 м від слова.

політично-економічний орган.

Єднаймося!

(Голос українського селянина).

Сконфіковано!

Сконфіковано!

Микола Кальницький.

Містимо радо отсю допись нашого селянина, в котрій він щиро і просто вказує дорогу нашій політиці. Радо будемо містити голоси і інших селян та робітників на ту саму тему. Цей голос здорового хлопського розуму повиненби опам'ятати всяких партійних загорільців, що далеко від народу свої мрії вважають бажанням народу.

Нова благодать.

Польські часописи доносять, що на зборах „polskich“ послів варшавського союму ухвалено резолюцію, якою визнається польський уряд, щоби означив своє відношення до Rusinów у Сх. Галичині. Як видно, готується якась нова благодать для галицьких Українців.

По нашій думці, це відношення вже давно означене так з польської як і української сторони і що-до становища Українців, то в тім разі нема ніяких сумнівів.

Польські часописи, пояснюючи цю резолюцію доходять до висновку, що pаloroski послы бажать собі угоди з Українцями. Та нехай буде й так. Українці завжди були і є за угодою, зі всіми своїми сусідами, але бажать, щоби вона опиралась на новітнім правінародів т. є. повнім, нічим необмеженім праві самоозначення українського народу. Говорити про угоду, не узглядняючи того права — це те саме, що писати вилами по воді.

Рг. 15./21.

В Імени Річипосполитої Подільської!

Суд Окружний в Перемишлі, як трибунал для справ пресових рішив силою §§ 489 і 493 п. к. що: 1) зміст артикулу уміщеного в ч. 22. виходячого в Перемишлі періодичного часопису „Український Голос“ з дня 29. мая 1921. а) під написом: „Економічні вигляди Польщі“ — цілий артикул б) під написом: „Справа Східної Галичини в уступах від слів „Невдоволені польські часописи“ — до слів „чим п. Сапєга“ і від слів „в ній дякує він Найвищій Раді“ до кінця, с) під написом „Що чувати в світі“ в уступі „Польські газети від слів „Се очевидно нерозум“ до кінця першого уступу. д) в нотатці п. т. По думці резолюції з'їзду Українського Студентського Союзу останнє речення містить знамена злочину з § 65а, 58с, в. з. і провни з § 305 к. з. д) що конфіскація цього числа часопису „Український Голос“ є оправданою. 3) Що розповсюдження згаданого артикулу є заборонене. В наслідок того заборонене є дальше его розповсюдження а забраний наклад має бути знищений.

Заравом поручається Редакції часопису „Український Голос“, по мысли § 20 устави пресової, щоби зміст сего оречення на першій стороні найближшого числа свого часопису без причин умістила.

Суд окружний в Перемишлі, Відділ VI.

дня 31. мая 1921.

(Підпис нечиткий.)

Розклад Армії.

Вже більш, як півроку, змучена, голодна і обдірана армія УНР примушена сидіти по таборах в Польщі. Терпеливо, всі як оден, чекають того менту, коли знову можна буде взяти в руки зброю і стати до бою за Україну.

Верхи б'ються, бурлять, готувлять кожен по своєму, рецепти спасення України.

Відгук цих сварок, цього напруження звичайно доходив до армії, але вона весь час стояла по за політикою, вона була армією. І ось якась злочинна, брудна рука випхнула армію в цей омут. Найшлися люди, котрих менше всього цікавить Україна, як така, і вони почали систематичний, пляновий розклад армії.

В таборі Ланьцут, де знаходиться зараз більше як 3000 цих нещасних вояків, таку роллю взяли на себе: Начальник Штабу Групи полк. Чабанівський і український дегенерат, кваліфікований деніконець полк. Бурдун-Риков, котрий прилюдно (на зібранні старшин) заявив, що він „має честь“ служити в добровольчій армії. Набравши кадр агентів-шпигів з таких же людей, як і самі, в оточенню цих людей, вони проводять свою працю. Життя в таборі, завдяки цим людям, в останній час, просто неможливе.

Кожному слову, кожному погляду на речі придається своє забарвлення і о кожному, хто має сміливість мати свою думку, передається „по начальству“ зараз обвинувачення в „гетьманстві“ і відсилка на Домбе.

Недавно мав місце такий випадок. В одного з наших шпигів (між иншим Жиди по національ-

Кожний Українець і Українка — селянин чи міщанин, молодий чи старий — повинні негайно купити собі й прочитати інтересну книжечку з 70 образками

п. з. „Чорнокижнич з Чорногори“

Ціна 1 прим. стоїть 80 мк. На поручену пересилку долучати 5 мк.

Жадайте сеї книжечки

по всіх українських склепах в краю.

Гуртові замовлення слати до Видавництва „СВІТ ДІТЯМ“ — ЛЬВІВ, ул. Зіморевича ч. 3. —

Каварня над Сяном

(давніше Габсбург)

получена разом з кімнатою до снідань

ности, старого румунського шпіона) випадково зобачили „спис старшин непевних в політичному відношенні“. В цьому списку було занотовано 62 чоловіка, котрих мали відправити на Домбе. В кантині табору з цим шпигом була балачка у старшин. Балачка велась в підвищеному тоні, позаяк в ній приймали участь і ті, котрі попали в цей проскріпційний список. Дізнавшись про це пан Чабанівський, з боязню, щоб цей шпиг не видав решти тайних шпигів, визвав польську компанію і інсценував перед польським доводством бунт в таборі.

Всі приймавші участь в балачці зараз же були заарештовані і сидять за дротами „за гетьманську агітацію“.

Таких випадків багато. Ненависть до цих людей дійшла до того, що всі чекають тільки слушного менту, щоб поквитатись з ними. От в таких умовах перебувають зараз рештки армії У.Н.Р. В той час, коли потрібно тепер максимум організаційної праці, коли треба загального тісного єднання, коли потрібно виправити всі колишні гріхи, щоб в майбутньому всі з одними думками, з одними переконаннями, дружною сем'єю могли заступити місце московських окупантів, — провадиться провокаційна ганебна робота людей, для котрих Україна потрібна постільки, поскільки це звязане з їхніми власними інтересами.

Так і хочеться крикнути цим людям: „геть зі своїми брудними руками, дайте можливість людям чесним, ідейним провадити працю організації армії, людям, котрі хотять України, котрі її люблять. Хорунжий К. Ланцут, 6. червня 1921.

Поміщаємо знову одну допис з табору інтернованих вояків У.Н.Р. Наша Редакція в цим дописами формально засипана. Дописувачі в Надніпрянцями.

„Українська Трибуна“ в ч. з дня 7. VI. ц. р. накидається на нас мокрим рядном за це, що ми помістили допис в ч. 23. „Укр. Голосу“. Алеж ми не можемо відмовити місця людям, котрі жалуються, що не мають своєї часописи, яка помістилаби все те, чим накупіла їх груди. Не має в нас на це ніякого морального права. А помістили ми її тим більше, що прийшло потвердження цих фактів.

Ми сподівалися, що „Укр. Триб.“ заподані в дописі факти опроките або принайменше спростув відповідними контраргументами. „Укр. Триб.“ фактів заперечити не в силі і тому допис називає голословно „пасквілем“. Неправдивий в також і здогад Укр. Трибуни, що

поручав П. Т. Гостям знамениту кухню, — в котрій подавані є щоденно свіжі потрави. — Добірний і смачний буфет — добірне пиво і напої з першорядних фабрик. Ріжнородні часописи так краєві як і заграничні.

допис писали Галичане. Наша Редакція може послужити уповноваженим Хв. Редакції „Укр. Трибуни“ оригіналами листів і дописів.

Але найліпше буде, коли „Укр. Триб.“ буде працювати над тим, щоб долю інтернованих і арештованих по можності облекшити. Свідіти в Варшаві і скарги нещасних людей називати „пасквілем“ — це дуже мізерна робота.

Вкінці апелюємо до наших дописувачів з Ланцута, щоб вони рівночасно відписи дописів вислалли до редактора „Укр. Трибуни“ гр. Саліковського та прохали його о докладне провірення скарг, бо ми переконані, що він кепсько поінформований. Догадуємось теж, що напад на „Укр. Голос“ появилася в „Укр. Тр.“ без його відома.

Тим, що лягли в боротьбі!

Боротьба за нашу самостійність оставила сліди кровавого жнива-тисячів могил знаних і незаних героїв. Ті могили, свідки слави нашого минулого, це найдорожчий скарб, гордоці народу. Найкращі його сини наложили головами за здійснення Заповіту Великого Кобзаря: „Вставайте, кайдани порвіте!“ Роки мивають... западаються могили, зтираються дорогі серцям нашим сліди визвольних змагань. Не даймо пропасти добрій нашій славі! Збережімо ті національні святощі для прийдешніх поколінь. Сповнімо обов'язок членів великої нації, яка в своїх святих почуваннях зуміє зберігти найцінніші національні скарби. Віддаймо належну пошану тим, що для добра народу пожертвували життя і кров! Подбаймо про гідне вшанування пам'яті народніх героїв та перекажімо їх народній традиції.

Новооснований Краввий Комітет охорони воєнних могил і памяток, (як Секція У. Г. К. у Львові) звертається отсим з горячим зазивом до всієї української суспільности в краю співділати в переведенні цього культурного діла. Як конкретні завдання поставив собі названий Комітет:

- 1) зберігання та ведення евіденції воєнних могил;
- 2) переведення евіденції всіх поляглих борців;
- 3) збирання памяток по них, записок та народніх переказів;
- 4) звеличання пам'яті торжественними обходами та ставленням пам'ятників,

приходять до того безпідставного висновку, що наш нарід не такий як другі і віщують йому темну будучину.

В останніх днях починають що раз частіше докоряти собі в часописах і закидати нероботязість.

Се лиш потвердження моїх слів, що в багато повітах культурна робота не находить відгону у народа, а навіть там, де щось робиться, то се лише тінь того, що робилося перед війною. І ту не можна винувати осіб, а розуміти треба обставини. Однак, на жаль, дуже багато їх не розуміє.

І ось ті, що кровю писали нашу історію останніх літ стають перед загадконою поставою нашого народа. Їх огортає розчарування, завід, здається, що їх любов до народа, яку засвідчили тисячі могил, пропадає марно.

Читальні упали, господарські кружки заснітились, драматичні кружки занепали, „Бесіди“ ледви животиють, каси упадають, „Січі“ і „Соколи“ не рухаються, куди глянь, всюди руїна і ніхто не хоче братися до відбудови.

І неодному приходять на гадку народи, що не вміли витворити ніколи своєї державности, ані навіть національного тіла. І починає сумніватися... Таку внутрішню боротьбу переходить тепер кожний з нас і не оден, що не стикаєсь з життям, піддається чорним думкам і готов іти по лінії найменшого опору.

Тимчасом хто стикається дійсно з життям нашого народа, хто бачить село постійно з близька, сей знайде розвязку і пригадає собі зараз приповідку: „Голодній кумі, хліб на умі“. Наперед треба заспокоїти економічний голод нашого народа, а тоді вже не покажеться байдужність до освітньої роботи, до культурних і політичних питань. Тих слів я не відношу до інтелігенції, бо та йде наперед маси і повинна на зовні оказувати такий напрям і таку форму збірного життя, яка з огляду на світове положення є найкорисніша.

Збілявди. Щоденно концерт музики

сальонової. Поручаючися ласкавим зглядом П. Т. Публики, ручу за солідну обслугу і прошу о численну участь

Ленчині
власитель каварні.

5) словом та образом пропагувати намічену ідею. Краввий Комітет бере провід в акції: укладає плян діяльности в цілому краю, видає відозви та вказівки, приготує літературу посвячену пропаганді та збирає на цю ціль фонди.

Місцеві, згл. Повітові Комітети оснуються як Секції У. Г. Комітетів, або як окремі кружки і переводять на місцях начеркнену акцію після загальних вказівок виданих Краввим Комітетом. Для переведення організації просить всіх прихильників цього народнього діла подати як найскорше Краввому Комітету свої адреси, на які перешлеться докладні інструкції і плян праці.

Наближуючися Зелені Свята будуть першою нагодою до зреалізування наміченої ідеї.

Хай це свято стане національним святом в честь поляглих героїв. Весь український народ Галичини повинен вшанувати торжественно на могилах поляглих пам'ят борців за його кращу долю.

Краввий Комітет взиває українську суспільність оснувати до цього окремі Комітети, які мають займатися зладженням торжества.

В програму свята входять:

- 1) упорядкування і прикрасення могил;
- 2) торжественна відправа молебнів;
- 3) збирання фондів для потреб Краввого Комітету,

Не цей день видає Краввий Комітет одностівку присвячену пам'яті поляглих.

Дойиси і бажання пересилати на адресу „Український Горожанський Комітет“ Секція охорони воєнних могил — Львів, Руська ч. 3. П. пов.

Грошеві жертви присилати до тов. „Дністер“ ч. кн. 13180.

Президія Краєвого Комітету:

Др. Володимир Бачинський, М. Білецька, Лев Ганкевич, М. Заячківський, І. Кивелюк, Лесь Кульчинський, Е. Макарушкова, К. Майданька, Др. В. Овчарський, ген. М. Гарнавський, І. Труш, Др. Ст. Федак, Ф. Федорців, Др. С. Шухевич, Др. В. Шурат.

Екзекутива Комітету:

Б. Гнатевич, Др. І. Крипакевич, Д. Палів, М. Саввич.

Читайте і ширіть „Український Голос“

Відрадною появою є, що наші керманічі знають правдиві відносини в нашій суспільности і забираються йти тим потребам на зустріч.

Залежно від обставин, ми покликували людей що закладали читальні, кружки, каси і т. и. Нинішні обставини домагаються, щоби ми видали з поміж себе людей, що перебравлиб ролю кормителів сего голодного смока. Ми мусимо покликати фалангу робітників на економічній полі. Ми мусимо наших самопасних торговців — спекулянтів впровадити в певне русло, мусимо надати їх діяльности санкцію і запрягти їх до програмової економічної роботи. Мусимо самі заспокоювати економічний голод нашого народа, бо до тепер в цілости робить се хто инший.

Важке питання, як до того взятися, яка форма на часі. Чи поперти наших самочинних торговців, помножити їх і поставити одиничні, самостійні, фізичні фірми, чи творити збірні з самих консументів, себто творити кооперативи, чи лучити до тої ціли по кілька, або кільканадцять спосібних чи то фінансово чи знанням, чи обоїма, одиниць, себто творити спілки?

Кожда форма має свої добрі і злі сторони і відповідно до обставин треба вибирати.

Наші провідники з центра приготувають, як звичайно все на велику скалю, дорогу кооператива. В тій ціли відбувся вже у Львові кооперативний курс, на котрім підготовлено близько сотку людей вже зрілих до економічної роботи. Курс вже скінчився і люде розіхавшись по повітах, стають перед практичним завданням. Самі її не доконають, а мусять опертись на місцеві елементи, який має також свої переконання і думки. А сі думки се вагання, котра дорога під хвилю ліпша, чи широкій кооперативи, чи тіснішої спілки, чи може навіть одиночної торгівлі.

Отсе питання, на котре повинні відповісти наші економісти щиро і ясно і скоро, бо пора наглит.

Др. Григорій Семенчук.

Економічний куток.

Думаю, що редакція „Укр. Голосу“ не відмовить посвятити в своїй часописи дещо місця на теоретичне обговорення економічних питань і практичні вказівки і ради громадян обізнаних з тим полем суспільного життя.

Рівночасно звертаюся до всіх компетентних громадян, до всіх наших діячів на економічному полі з просьбою і зазивом забирати в тій справі голос.

Думаю, що всім, що хоч трохи інтересуються суспільними явищами, знане є економічне положення нашого народа. Ціла наша суспільність являється в даний мент одним великим відборцем. Вона в наслідок воєн, так сказатиб, під господарським оглядом зносилася і мусить тепер все свіжо купити. І вона купує. Купує знаряддя до господарки рільної, до домашнього ужитку, купує сукна і полотна, чоботи і шкіру, а хто се вже має, клопочеться, якби то призбирати на ново бібліотеку, бо в війні знищилася.

Наш нарід мов той смок, що його годі наситити; тільки він не стереже золотого скарбу, а роздає його тим, що зносять йому все потрібне.

І ми бачимо прикре, але конечне явище. Маса народна звернула свою енергію виключно в одну сторону. Вона, як той голий і голодний, старається виключно заспокоювати свої господарські потреби. А ми знаємо, що економічні, господарські потреби не завсіди є культурними, що економічне життя не покривається з культурним, а ще менше з політичним. І що з того виходить?

Першим вислідом того явища є, що багато — багато його не розуміє, бо не застановляється. Тому ті всі гризуться, псуєть собі нерви і другим і при всяких нагодах зі жовчею і злостью виновають до тих, то других, що ось то вони винні, що маса не інтересується освітою, школами, політикою. Колиж так взаїмно собі надокоряють, деколи

Антика під „Звіздою“
— ЙОСИФА МАШЕВСЬКОГО —
Поручає лічмичі, дезінфекційні, косме

управитель Кароль Візель
магістер
— вул. Францішканська ч. 24. —
тичні, ветеринарні і все инше.

поручає всі артикули, входячі в ируг
антики. При антиці ДРОГЕРІЯ.
Концесійний склад отруй на миши
і щури.

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Рада Союзу Народів збереться на сесію д. 17. червня. На тій сесії буде обговорена а може й вирішена справа Вильна, бо литовсько-польські переговори не довели до нічого. Нема сумніву, що вирішення справи Вильна випаде корисно для Литви. Але Литовці маються на осторожності перед новими Желіговськими і Корфантами і тому, як доносять газети, узброюють своє військо, аби бути приготованими на всякий випадок.

В совітській Росії передновок дуже тяжкий. Хмара торбів суне на Україну, щоби там купити дещо хліба. Світи висилають спішно до держав антанти і взагалі інших країв своїх агітаторів, щоби вони викликали революцію. Тим способом думають ще трохи удержатися при життю.

Та знають вони, що коли не тепер то в четвер прийде козі смерть і посилають Красіна то до Англії, то до Канади, щоби вимантив позичку. Знають вони, що коли позички не дістануть, то пропадуть та, що мусять змінити дещо в себе в хаті, щоби ту позичку дістати. І Ленін завертає поводи і антанта надумується з позичкою ще поволіше. Вона знає, що Москалі вміють їсти, та що позичку скоро проїлиби а їм цього не треба. Їм треба, щоби Росія позичку взяла, проценти платила а ще й давний довг признала. А при комуні, де ніхто на себе самого але на всіх працює, ніхто так дуже не натягає рук і робота не горить. От, більше з'ється, ніж зробиться. Позичку взяти легко, але щоби її віддати то треба подвійно працювати і ще о дві дірки ремінь затиснути.

Не ведеться большевикам в цім році. Ніби мир заключили але в себе того мира не мають. Робітники, то в Москві то в Петрограді штрайкують, селяне хліба не хочуть давати. Силою також відобрати трудно, бо й ту силу прогнати і оплатити треба. Придумали большевики назначити харчевий податок для всіх. Гроші у них значать тільки що папір, а паперу ніхто не їсть, хіба голодні миши, тому не хочуть вони визначувати податку в грошах а в харчах. Що остається селянинови поза тим податком, те він може продати. А остається того тільки що кіт нашпакав. Голод панує по містах. В Новгороді був час, в яким 40 людей падало денно з голоду на вулиці.

Большевики знов мають неабиякий клопіт. А іменно, в Владивостоці (на східнім побережжю Азії) прийшло до революції. Війська царського генерала Каппеля заняли місто і околицю, вимордували большевиків і викликали повстання на великих просторах. Рівночасно ген. Семенов заняв Нікольск-Уссурійській на Сибірі. Нема сумніву, що переворот відбувся при допомозі Японії, для якої большевизм в близькім сусідстві є великою небезпекою.

Ця революція може бути початком кінця для большевиків. Вони не в силі тепер вислати війська до далекої Азії, бо сюди везе всего одна залізниця. А поширене повстання на Сибірі може розбудити теж революційний рух в європейській Росії, який може завдати останній удар большевикам.

Совітське правительство розіслало ноти до англійського, французького, італійського та японського правительств, в яких обвинувачує Англію і Японію о співучасть в повстанні. Англія повернула Красінові ноту і сказала, що не думає на таку ноту, в котрій нема навіть доказів, відповідати.

З другої сторони приходять вістки, що Брусілов, колись царський а тепер совітський генерал формує велику армію в області Дону. На кого та армія і коли має вирушити нікому невідомо. Є в Росії тепер люде, котрі так до війни і до грабунку привикли, як до горівки. До роботи вони вже непридатні і за ліниві до неї. Особливо в кінноті Буденного назбиралося багато таких небесних птиць.

Вони напірають на совітське правительство і заедно кричать: »Давай войну«!

На румунській границі приходиться часто до дрібних боїв між большевиками а Румунами. Недавно вистрілили Румуни 60 гарматних набоїв на большевиків. З тої причини написали Раковський і Спілка ноту до Румунії.

В радянській Україні також лихо. Не досить цього, що тисячі міщочників (торбів) туди за хлібом лізе, але й військо московське, що розкватерувалося на нашій землі дре з нашого народу все останне. Не можна від них обігнатися, як від саранчі. Недавно урядили большевики суд над українськими громадянами, які належали до партії соціалістів-революціонерів (подібні програмою до наших радикалів) і брали живу участь в праці за часів Центральної Ради і Директорії. На лавці обжалованих засіли бувший президент міністрів за Центр. Раду, Всеволод Голубович, Назар Петренко, Іван Лизанівський б. міністр преси і пропаганди (походить з Галичини) Іван Часник і Юрій Ярослав. Їх засудили на 10 ліг а на підставі амнеції знизили на 5 ліг замкнення в концентраційний табор.

Такі засуди доливають лишень оливи до вогню. Всі засуджені особи є знані селянам України. Такий засуд може большевикам боком вилізти, тимбільше що з Сибіру може на них лихо звалитися. В Росії множаться штрайки і повстання.

На Україні повстання проти большевиків не переводяться, то дуже правдоподібно, що незадовго може бути ціла Україна вільною. Тому мусять українські емігранти тепер зєдинитися, щоби велика хвиля не застала їх непригованими, розбитими. Вони бодай тепер повинні позбутись мрій і згодитися на таку форму влади, яка далаб трівкі основи українській державності. Такою формою влади може бути тільки монархія. До цього переконання прийшла більшість укр. старшин і козаків.

Турки, котрі під проводом Кемаль-паші утворили незалежну від султана державу зі столицею в Ангорі, стали перворядною силою в Малій Азії. Вони зорганізували 200 тисяч добре узброєного війська і знову розбили грецьку армію. Та не конець на тім. Ангорський уряд Туреччини має замір заняти Константинополь, який тепер є під владою коаліції і то передовсім Англії. З того приводу Кемаль-паша заключив союз з большевиками, звернений проти західно-європейських держав. Минулого тижня між Англією а Туреччиною було таке напруженне, що газети ворожили війну. Та до неї мабуть не прийде, бо найновіші часописи доносять, що Кемаль-паша шукає порозуміння з Англіїцями.

В Польщі вартість марки постійно паде, а в Швайцарії за 100 як доносять „Gazeta wiesz“ з 12/6, плачено 48 центимів: не менше як пів нашої передвоєнної корони. Чому так марка паде, пишуть польські газети. Тай ми про це писали в ч. 22. „Укр. Голосу“, так як ми це розуміємо, але пан прокуратор сконфіскував цілий артикул. Тому повторимо тепер те, що пише польська газета „Nowa Reforma“ Тепер в Польщі є 90 мільярдів паперових грошей, а від 1. мая пускається в обіг що дня 500 мільонів (пів мільярда) нових марок. „Nowa Reforma“ обрахувала, що коли так дальше піде, то до Нового року пуститься в обіг 120 мільярдів, що разом з надрукованими до 1. мая булоби 210 мільярдів. До того Польща завинила заграничним державам 180 мільярдів. З тих причин мабуть паде вартість марки.

Супроти того, що вартість марки стає щораз меншою, не треба грошей тримати в скрині але купувати за них, що попадає. Бо кожда річ, чи віз, чи чоботи, чи сукно, не тратить на вартости, але вартість її росте в міру того, як вартість марки паде. Напр. хто купив собі в осени черевики за 2000 м. мігби тепер за них дістати 5000 м.

ВСЯЧИНА.

З кінцем червня кінчить наше видавництво другий квартал. Просимо наших передплатників відновити передплату на слідуєчий квартал.

Дирекція Укр. гімназії в Перемишлі. Іспит зрілости екстерністів розпочнеться в четвер дня 30. червня 1921 о год. 8. рано. — Р. Гамчикевич.

Лист полк. Василя Вишиваного. Редакція отримала отсего листа: Відень 11. VI. 1921 р. Шановна Редакціє! Тому що поширюється вістки будь-тоби я брав участь в зїзді російських монархістів в Райхенгалло і на тім тлі твориться всілякі комбінації, прошу прийняти до відома, що сі вістки та комбінації не відповідають дійсности. Позаяк не маю адреси „Укр. Вістника“ то прохаю Вас передати ласкаво це саме „Укр. Вістникові“.

З пошаною Василь Вишиваний полк. У.С.С.

Розправа проти пор. Г. А. Петра Близнюка, якому закидав акт обжаловання убивство 16 польських лєгіонерів скінчилася тамтого тижня в Перемишлі. Як звичайно тепер водиться, то більшість свідків не бачила того, що інші бачили а чула, що інші чули. Пор. Близнюка котрому не доказали вини а котрий відсидів вже до засудження 1½ р. вязниці, пушено з місця на волю.

З нагоди 75 літних уродин радн. дв. Оленс. Барвінського явилися відпоручники українських культурних товариств в його хаті і зложили йому сердечні бажання. Прибули на се свято: през. Юл. Романчук, радн. Ізидор Громницький, Юл. Стефанович, др. К. Студинський, др. Василь Шурат, Мих. Галушинський, др. Антін Гладішовський, дир. Остап Макарушка. Промовив дуже сердечно голова „Учит. Громади“ п. Громницький, згадав про діяльність Ювілята на ріжних областях громадського життя і побажав йому, щоби діждався незалежності зєдиненої України. В глибокім зворушенню відповів Ювілят і подякував за пам'ять на його довголітну працю. Презид. Романчук вручив Ювілятові на спомин спільної праці свій портрет і заявив, що тільки тому не промовляв іменем громади, бо Ювілят складав йому бажання з нагоди вісімдесятиліття, отже теперішня його промова виглядала би на політику взаємної адорації. Ювілят гостив опісля відпоручників у себе, причім вивязалася щира розмова на сучасні теми. Радн. дв. Ол. Барвінському прислано чимало привітних писем і телеграм, а між ними як від еп. Боцяна, радн. Ом. Поповича і філії „Учительської Громади“ в Перемишлі.

Кілько коштує тепер 1 пиріг в Перемишлі? Хто хотівби тепер їсти пироги з черешнями, то мусівби заплатити бодай 10 м. за кождий, якщо в нім 5 черешень. Кожда ягода черешні коштує тепер 1 м. разом 5, мука 1½ м. маємо і опал 3½ м. разом 10 м. Тільки нехай наші читачі не думають, що ті пироги будуть як гуцульські постолі. Та де там! От так на оден лик! А якби кому забаглось сметани, то мусівби ще бодай 2 м. доложити.

В неділю д. 5 ц. м. і в день Вознесення уладжено в огороді „Укр. Інст.“ для дівчат фестини для дітей. На жаль, фестинний комітет дуже кепско списався. А іменно не подбав зовсім о те щоб сироти,—ці найбідніші з бідних, винесли гарний, соняшний спомин. Це сталобися було, колиб комітет подбав був про те, щоб теннісова площа була застережена на забаву сиріток. А то замість них витинала гопаки старша молодь, що живе серед кращих обставин. Для цієї щасливої молоді моглоб було знайтись инше місце в городі.

На будуче всі комітети фестинові повинніб певну скількість льосів відступати сиротам, щоб і вони брали участь в „щастю“. Чиж мають сироти на кождім кроці відчувати те, що вони нещасними сиротами?

В Росії і Англії знають де лежить місто Перемишль. Милу несподіванку зробила почта одній пані з Перемишля. Листонос приніс їй картку адресовану до неї великими, виразними буквами: Вп. Е. К. в Перемишлі вул... ч... Засяння. Картку писав дня 22/3. ц. р. оден пан з Кобла і надав її в Старім Самборі. В Ст. Самборі добрий географ і поштовець довго пригадував собі, в яким краю є

місто Перемишль і дописав в решті решт синім олівцем: Rosya. Нещаслива картка помашерувала шукати Перемишля в Росії, Та її завернули (запевне на підставі ризького договору) і післи в Англію. В Англії написали на картці „Returned for better address“ переклали слово Перемишль на małopolski, urzędowy Przemyśl і по довгих муках картка всетаки дісталась до рук ущасливленої адресатки дня 2. VI. ц. р. Редакція зложила з тої нагоди адресатці щирі бажання а почтовцям признание.

Спосіб на митарства. Селянам, які жалувалися, що на рогачках силою беруть в них 5 м. п. як офіюру на Гор. Шлеськ понад тих 20 м. п. які звичайно оплачується як копиткове, можемо сказати, що мають повне право тих 5 марок не дати а зложити їх на наші сироти. Коли графи хочуть мати Гор. Шлеськ нехай платять самі, бо в них гроші є, а наш народ вже окрадений і бідний.

В ліцею Укр. Інституту для дівчат в Перемишлі зложили іспити зрілості учениці: Березовська Наталія, Бодревич Марія з відзн., Гамерська Марія, Зацінська Марія, Іванчук Евгения, Колішицька Марія, Ладжінська Марія з відзн. Петрицька Стефанія, Процик Софія, Сасович Ольга, Соневицька Анна Мибов з відзн., Ступницька Ольга.

В жіночій гімназії Укр. Інституту для дівчат в Перемишлі відбудуться вступні і приватні іспити до класу від II. до VI. в днях 15. 16. і 17. червня

Вступні іспити до I. кл. гімназії відбудуться дня 29. червня о год. 8. рано.

Пам'ятайте про пресовий фонд „Укр. Голосу“

На пресовий фонд „Укр. Гол.“ зложили: Др. Ст. Дмоховський 500 м., о. Метелля 200 м., о. Каранович 50 м., Дм. Кокот 200 м. — Через Адм. „Укр. Гол.“ надіслали: **На Рідну Школу:** о. Трешневський Іскань 400 м., Громада Лази к. Радимна 1000 м., Громада Ляшки довгі к. Бобрівки 2600 м. і кличе до такої збірки громаду Рашкова Воля, Катерина Максимяк з Кругеля 100 м.; на фонд „Учїтєся“ „Семко“ 50 м.

На Рідну Школу зложили від 1—10 червня 1921: о. Макар 400; Учїт. Збір муж. гімн. 5931; Татух 400; Мощанський 1000; Ю. Трибала 100; Учїт. Збір жін. сем. 1157; І. Корженівський 50; Урядники фінанс. і торг. інституцій 1643; Ху; Ученики гімн. 1530.

На окр. Гор. Комітет в Перемишлі зложили датки: Трибала Юлія 35 м., збірка в Бірчі 1092 м. 50 ф., Угрян Николай 50 м., Шембель Адам 50 м., Романкевич Марія 100 м., Мартяк Михайло 100 м., Амаг. Гурт. Чит. Просвіти в Трійцях 100 м., Качмар Михайло 20 м., на Рід. Шк. через О. У. Г. К. Збірка в Бірчі 1092 м. 50 ф.

Нуро заграничних грошей на приватній біржі у Львові д. 13. червня ц. р.: амер. долари 1255-1260 одинки і двійки 1235-1240; канад. дол. 1060-1070, дрібні 1040-1045; лей 19—19'20; німецькі марки тис. 19—19'50, сотки 8'80-18'85, др. 18'50-18'70; кор. чеські 19—19'25 дрібні 18'80-18'90, кор австр. тис. 3250-3350, сотки 300-310, п'ятьдесятки 140-145 20 кор. 1'65-1'70, 10 кор. 1'30-1'35; рублі 280-283; сотки 4'70-5'00 рублі думські 65-70; гривни 6'50-7'00; карб. 3'50-3'70 франки франц. 90-95. Золото 20 кор. австр. 4250—4250; 20 франк. 3700—3750; 20 марк. німецьк. 4300-4350; 10 рубл. 4450—4500; долари 1200—1210, Срібло: австр. корон 72-75; рублі 195-200; копійки 90-95.

Переписка Редації: Селяне в Джур. гор. пов. Відпис Вашого листу післи ми Преосв. Епископови. Вн. Др. Гр. Сем. Дякуємо. Йде і піде.

НАДІСЛАНЕ.

Подається до відома, що гром. Пеленський Богдан не вписаний на львівський польський університет було поміщено в оголошенню „Кума“.

Гром. Словенський Осип заявив своє виступлення з львівського-польського університету, супроти чого його реабілітується — Кум.

Дня 13 лютого, а відтак дня 29. мая с. р. появилася в газеті „Нови Глос Пшемискі“ кронікарська нотатка, в якій закидується нашому громадянину пекареви Стахови Вуйцікови в Перемишлі при вул. Грунвальдській ч. 25 замешкалому, що держить свій льокаль в нечистім стані, та що його мала дитина спричинює не порядок в пекарні.

Автором сеї нотатки є осібняк, який за крадіж печива зістав через гром. Вуйціка викинений з його пекарні, а як запізнав сей осібняк гром. Вуйціка о мнине відшкодованню до Суду, програв з повищої причини процес і тепер мстить і помічує по часописях фальшиві доноси.

Стараннем Товариств „Пер. Боян“ і „Союз Українок“ в Перемишлі відбудеться в суботу д. 18. червня 1921. в салі „Укр. Інституту для дівчат“ приватний Вечір в честь поетки Уляни Кравченко. Карти вступу по 50 м. крісла і 20 м. стоячі — до набуття в Нар. Базари, а вечером при касі. Початок о год. 8. вечір.

Матуристка державної української уч. семінарії в Перемишлі прийме лекцію на селі в горах: Ласкаві зголошення на адресу: о. Ом. Нормош Перемишль.

Програма концерту в честь Івана Франка в середу дня 15. червня 1921.

1. Промова.
2. І. Франко-Січинський — Непереглядною юрбою міш, хор.
3. Ст. Людкевич — Тріо (скр. чельо і фртп.)
4. а) Т. Стеценко — Плавай лебедонько
б) В. Вахнянин — Сирітка і соловейко } сопр. сольо
5. Ф. Шопен — { Прелюдія 18, форт. сольо
Ноктури Es dur
6. І. Франко-Січинський — Даремне пісне, муж. хор:
7. Л. Бетовен — виймок з ораторії про сопр. тенор і бар.
8. І. Франко — Наймит деклямація
9. І. Франко-Січинський — Пісне моя, міш. хор.

Карти вступу: I. р. і крісла в льожах по 100 М, II. р. і бальком — 75 М, III. р. — 50 М; партер 25 М, — до набуття в Нар. Базари. — Початок о год. 8. вечір.

Лікар

Др. Андрій Гаврилук
ординує в Збаражні. 1—2

Др. Володимир Загайкевич

веде свою канцелярію при вул. Костюшка, в домі Міцканської Насн I. поверх.

Канцелярія адвокатів

Дра ВІЗЛЯ і Дра ФРІМА

оборонців в карних і військових справах в Перемишлі вул. Міцкевича 2.

Д. Кравт — дентист-технік, —

запросяжений знавець судовий

в Перемишлі, Міцкевича ч. 3. — Виконує всі роботи в золоті, кавчуку і порцеляні по уміркованих цінах.

Зараз до продажі! Шість моргів поля і 2. класи і хата коло залізничного двірця в Добромилі. Місце догідне для ведення всякого інтересу. Інтересанти зголосяться у Михайла Пашковського, Добромил. коло залізничці.

Жерело дешевости!

Вози господарські, плуги, тачки, січкарні, молотільні, коси, серпи, штучні погної, дахівки, лупок, бляха, гонти, а також товарі всяких галузей витворництва доставляє просто з фабрик по конкуренційних цінах

„Економія“

Торговельно-комісовий Дім

— Львів, Коперніка ч. 19. —

ч. Телефону 332. 1—1

КОСЯРКИ звичайні — і комбіновані

(з приладом до відкладання збіжжя)

як також і всі інші машини і знаряди рільничі

доставляє

Кравчий Союз Господарських Спілок, Львів, — Зіморовича Ч. 20. —

Жадайте сейчас нашого цінника на машини! 1—2

Вже вийшла і поступила в продажу:

Др. Вільгельм Брузалем: Психольогія,

200 стор. друку, з 14 обр. в тексті, зі вступним словом Автора до українського видання, в перекладі проф. Григорія Кичуна. Книжка, перша цього рода в українській науковій літературі, видана незвичайно гарно, на білому папері, в картоновій оправі. Ціна: в Галичині і Польщі: Мп. 300—, в Австрії: К 300—, в Чехославащині: К 40— в Німеччині: Мп. 30— в Америці дол. 1'50.

Замовляти і гроші присилати на адресу:

Видавництво „БИСТРИЦЯ“ Станиславів.

Продається в Українських Книгарнях у Львові, Перемишлі, Станиславові і Коломиї. (10—10)

Стирійські коси

7 і 7½, ручні — скринками по 230 марок за штуку

висилає

„Лук“ Львів, ул. Косцюшки 1а.

3—4

Випробовані, успішні средства проти веснівок, виприсків, лишайів і шкірних викидів, при цьому найліпші мила, як також ветеринарні средства для худоби, поручає АПТИНА і дрогерія під „Звіздою“, — Фрайцісканська 24, побіч вежі.

Видавництво „БИСТРИЦЯ“

в СТАНИСЛАВОВІ,

— поручає такі новини: —

- А. ЧАЙКОВСЬКИЙ: Малолітній, повість з життя малоземельної шляхти, ціна мк. 100—
Український Сміх, збірник гумонстики і сатири українського письменства, ціна „ 70—
О. ШЕВЧУК: Ad Astra, новелі ціна „ 30—
КЛИМ ПОЛЩУК: Звуколірність, поезія „ 40—
ДМ. ТРЕТЯК: Локотигорошок, фантастичне оповідання для дітей, з ілюстр. О. Куриласа, ціна „ 22—
Буйво Кван, пригоди зеленої жаби, з ілюстр., 15—
Семя Смакунчиків, оповідання з життя мишей, ціна мк. 20—
БОРИС ГРИНЧЕНКО Коротка історія України, ціна „ 20—
ГР. ГЕТЬМАНЕЦЬ: Хто такий Т. Шевченко? „ 15—
Т. ШЕВЧЕНКО: Малий Кобзар „ 15—
Т. ШЕВЧЕНКО: Гайдамаки з пояснен. „ 50—

Висилається лише за готівку:

Замовляти на адресу:

Видавництво Бистриця

СТАНІСЛАВІВ. 9—10

Жадайте сейчас нашого ілюстрованого цінника на правдиві стирійські КОСИ і СЕРПИ

які доставляємо поштою або залізницею. Кравчий Союз Господарських Спілок Львів, Зіморовича ч. 20.

Пора! Молочарські СПІЛКИ

— давні обновили а нові оснувати. — Кравчий Союз Молочарський в Стрию. уділіть сейчас всякої поради та доставить всіх потрібних приладів. — Спішіть поки пора!

Позір, капіталісти! Солідне підприємство — обчислене не на паскарські зиски пошукує спільника з вкладом 500.000 Мп. — 1.000.000 Мп. Зголошення на адресу Станиславів, poste restante оказателеви 1/2 марківки В. 9463781.

ВІДБУДОВА промислово-торговельна Спілка — з обмеженою порукою — Львів, Словацького, ч. 14.

доставляє: ремісничі знаряди, рільничі машини, знаряди і насіння, мінські підкови, цяхи, січкарні, кухонне начиння, сокири, пилки, ваги, ося до возів, коси і серпи плуги, цемент, папу і дахівку.

Має власний ЗАЛІЗНИЙ СІЛЕП при вул. Трибунальській ч. 1. —

КОСИ і СЕРПИ

Спеціальний виріб як перед війною з найліпшою шведської сталі

Надзвичайний легкий хід до м'яквердших трав і збіжжя, за котрі сотками подяк стверджено

довжина: 65 70 75 80 85 90 см.

Ціна: 340 350 350 360 360 365 Мп.

Серпи ковальські по 70 і по 100 Мар.

Гуртом значний опуст. Висилаю за готівку з гори або задаток. Кошти сам оплачую.

Адреса фірми: СТЕФАН ДОБУЩАН фабричний склад кіс в Должній, Галичина. 3-5

Одиноке Українське „ЗЕМЛЯ“ парцеляційне товариство „ЗЕМЛЯ“ у Львові, Ринок ч. 43.

Переводить парцеляції більших посідовостей, інтабулює зараз купців за властителей куплених ними ґрунтів. Має урядове уповаженне до парцеляції. Приймає гроші на вклади щадничі. — Дає інформації в справах парцеляційних.

УКРАЇНСЬКА ШАДНИЦЯ в ПЕРЕМИШЛІ, вул. Костюшка ч. 3.

Приймає і виплачує шадничі вклади щоденно з винятком неділей і українських свят в урядових годинах і опроцентує їх на 2%. (Вкладкові книжочки „Української Шадниці“ мають пупілярну обезпеку). — Уділює повички гіптечні, векслеві і на підклад цінних папері.

Regenerateur Машевського

одиноке добре средство проти сивинию волосся

приготоване з найліпших передвоенних серед-

ників. Можна набути тільки в аптці і дрогерії

під „Звіздою“ вул. Францішканська 24

З друкарні Кнолера і Сина в Перемишлі.